

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 2C/33/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413201296
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2013:8413201296.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok - samosudca JUDr. Iveta Jenčová v právnej veci navrhovateľky: K., rod. F. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., občan SR proti odporcovi: K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V., občan SR o rozvod manželstva takto

rozhodol:

I. Súd manželstvo účastníkov K., rod. F. nar. XX.XX.XXXX. a K. nar. XX.XX.XXXX uzavreté dňa X.XX.XXXX, zapísané v knihe manželstiev Mestského národného výboru v Kežmarku, vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XXX r o z v á d z a.

II. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka žiadala, aby súd jej manželstvo s odporcom rozviedol. Uviedla, že sa s manželom zoznámili v roku 1986. Intenzívnejšie sa začali stretávať v lete roku 1989. Po otehotnení sa rozhodli uzavrieť manželstvo. Toto bolo spočiatku harmonické. Problémy nastali v priebehu prvých rokov spolužitia, kedy sa postupne kryštalizovali ich povahové rozdiely a odlišné očakávania pokiaľ ide o manželské spolužitie. Toto vyúsťovalo do častých hádok, problémov v komunikácii, neschopnosti otvorene rozprávať sa o situáciách, neschopnosti hľadania spoločného riešenia vzájomných nedorozumení. Následkom toho došlo k citovému ochladeniu a uviedla, že pravdepodobne viac z jej strany. Manželstvo sa dostalo do hlbokej krízy. S manželom prestali o spoločných problémoch komunikovať a celá kríza mala vplyv aj na ich intímny život, ktorý sa časom úplne vytratil. Z manželstva pochádzajú 2 dcéry. Ich narodenie bolo spojujúcim prvkom vzťahu, ale neposkytlo riešenie, ani hľadanie riešenia pre časté nedorozumenia a konflikty v ich manželskom zväzku. Zlom u nej nastal v roku 2002, kedy si uvedomila, že s odporcom už nechce naďalej zotrvať. O kríze v manželstve sa začali otvorene rozprávať až v roku 2004, kedy navrhla spoločnú návštevu psychológa, čo odporca zamietol. Asi o rok nato to navrhoval on, ale v tom čase už ona

2C/33/2013

nemala záujem riešiť situáciu, lebo nevidela zmysel v ďalšom pokračovaní vzťahu a manželstva. V tom čase už nezdíleli ani spoločné bydlisko. Keďže dostala pracovnú príležitosť v Bratislave rozhodla sa tam spolu s deťmi presťahovať a odporca dostal v Kežmarku. Chodil za nimi pravidelne na cca 2 týždne do mesiaca. Definitívny rozchod odporcovi oznámila v roku 2010 s čím súhlasil. Od toho času majú oddelené hospodárenie, voľný čas, dovolenky, rodinné sviatky a prestali sa stretávať so spoločnými známymi. Intímny styk v čase podania návrhu uviedla, že mali asi pred 6-7 rokmi. Snažili sa manželstvo zachrániť a krízu prekonať napríklad absolvovaním spoločných rodinných dovoleniek, avšak zistili, že bariéry už nedokážu prekonať a dospeli spoločne k záveru, že obnova manželstva nie je možná vzhľadom na dlhoročnú manželskú krízu, hlboké citové a intímne odlúčenie, ktoré trvá

už niekoľko rokov. Vzhľadom na vzájomnú nezlučiteľnosť ich pováh, temperamentu a neschopnosť spoločného riešenia, problémov za 20 rokov manželského spolužitia. Na základe týchto skutočností sa obaja rozhodli pre rozvod. V súčasnosti sú deti už dospelé a akceptujú danú situáciu. V jej živote sa objavila navyše príležitosť pre nový vzťah. Požiadala, aby súd rozhodol bez jej prítomnosti a súhlasila s konaním bez nariadenia pojednávania. Uviedla, že často sa zdržiava v zahraničí kvôli práci.

Odporca súdu zaslal písomné vyjadrenie k návrhu, v ktorom uviedol, že s návrhom na rozvod manželstva, ktorý podala navrhovateľka, aj z dôvodmi rozvratu súhlasí a chce sa dať rozviesť. Uviedol, že manželstvo sa dostalo do hlbokkej krízy, ktorú napriek snahám nedokázali spolu vyriešiť preto sa v roku 2010 dohodli na rozvode. Odvtedy žijú v oddelených domácnostiach každý vlastným životom. Navzájom sa nestretávajú a takmer spolu nekomunikujú, len čo sa týka detí. Deti sú už dospelé a rozhodnutie rozviesť sa rešpektujú. Uviedol, že s navrhovateľkou majú rozdielne povahy a názory na život. Mal zato, že k rozvratu manželstva prispel hlavne nedostatok komunikácie ich oboch, postupne stratil chuť už čokoľvek riešiť. Ich vzájomné vzťahy ochladli, odcudzili sa a vzťahy medzi nimi sú už tak trvalo narušené a rozvrátené, že manželstvo už neplní žiadny účel, nevedel si predstaviť obnovenie spolužitia. Súhlasil s rozvodom manželstva a rozhodnutím bez nariadenia pojednávania.

Z výsledkov vykonaného dokazovania predovšetkým z vyjadrení účastníkov a so sobášneho listu mal súd preukázané, že účastníci uzavreli manželstvo dňa X.XX.XXXX. U oboch išlo o manželstvo prvé, obaja sú slovenskí štátni občania. Posledné spoločné bydlisko mali manželia v okrese Kežmarok. Z manželstva pochádzajú 2 v súčasnosti už dospelé dcéry T., nar. XX.X.XXXX a C., nar. XX.XX.XXXX. Na dôvodoch rozvratu manželstva sa zhodli obaja účastníci. Súd tieto dôvody akceptoval a má teda zato, že spočiatku v harmonickom manželstve postupom času začali vznikať nedorozumenia, problémy, hádky a neschopnosť riešenia týchto problémov a neschopnosť vzájomnej komunikácie, príčinou čoho boli názorové a povahové rozdiely oboch manželov na spoločný manželský život. Postupom rokov došlo k takému odcudzeniu a citovému ochladnutiu zo strany oboch manželov, ktoré vyústilo do dohody oboch v roku 2010 o definitívnom rozchode. V súčasnosti každý z manželov vedie samostatný život. Prakticky s výnimkou okolností súvisiacich s deťmi spolu nekomunikujú a ani jeden z nich už nemá záujem o obnovenie manželského spolužitia. Obaja účastníci navrhli a súhlasili s tým, aby súd rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 115a ods. 1 O.s.p. na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníkmi s

2C/33/2013

rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 19 ods. 2 zákona o rodine o veciach týkajúcich sa rodiny rozhodujú manželia spoločne. Ak sa nedohodnú o podstatných veciach, rozhodne na návrh jedného z nich súd.

Podľa § 19 ods. 3 zákona o rodine na výkon povolania a na pracovné uplatnenie nepotrebuje žiadny z manželov súhlas druhého manžela.

Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými ustanoveniami súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 O.s.p.

Poučenie:

O Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

O V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

O Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

2C/33/2013

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

O Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

O Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.